

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-חזקת הבתים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
חזקת הבתים, והבורות, והשיחין, והמערות, והשובכות, והמרחצאות, ובית הבדן, ובית השלחין, והעבדים, וכל שהוא עושה פירות תדיר - חזקתן שלש שנים מיום ליום													כח.
שדה הבעל - חזקתה שלש שנים ואינן מיום ליום													כח.
ג' חדשים בראשונה, ג' באחרונה, ושנים עשר חדש באמצע - הרי י"ח חדש	ר' ישמעאל:												כח.
חדש בראשונה, וחדש באחרונה, וי"ב חדש באמצע - הרי י"ד חדש.	ר"ע:												כח.
בד"א - בשדה לבן, אבל בשדה אילן, כנס את תבואתו ומסק את זיתו כנס את קייצו - הרי אלו ג' שנים.	א"ר ישמעאל:												כח.
שמעתי מהולכי אושא שהיו אומרים: מנין לחזקה ג' שנים? משור המועד, מה שור המועד כיון שנגח ג' נגיחות - נפק ל' מחזקת תם וקם ליה בחזקת מועד, ה"נ כיון דאכלה תלת שנין - נפק לה מרשות מוכר וקיימא לה ברשות לוקח.	ר' יוחנן:												כח.
אי מה שור המועד עד נגיחה רביעית לא מייחייב, ה"נ עד שנה רביעית לא קיימא ברשותיה													כח.
הכי השתא, התם מכי נגח שלש נגיחות הוי מועד, ואידך, כי לא נגח מאי לשלם? הכא כיון דאכלה תלת שני קיימא לה ברשותיה.													כח.
אלא מעתה, חזקה שאין עמה טענה תיהוי חזקה													כח.
כל חזקה שאין עמה טענה אינה חזקה	אלמה תנן:												כח.
טעמא מאי? דאמרינן: דלמא כדקאמר, השתא איהו לא טעין, אנו ליטעון ליה?													כח.
אלא מעתה, מחאה שלא בפניו לא תיהוי מחאה, דומיא דשור מועד, מה שור המועד - בפניו בעינן, אף הכא נמי - בפניו בעינן	מתקיף לה רב עוירא:												כח.
התם (שמות כ"א) והועד בבעליו כתיב, הכא חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.													כח.
ריחק נגיחותיו חייב, קירב נגיחותיו לא כ"ש	ולר"מ דאמר:												כח.
אכלה תלתא פירי בחד יומא, כגון תאנה, ליהוי חזקה													כח.
דומיא דשור המועד, מה שור המועד - בעידנא דאית ליה הא נגיחה ליתא להא נגיחה, הכא נמי - בעידנא דאיתא להאי פירא ליתא להאי פירא.													כח.
אכלה תלתא פרי ביום אחד, כגון צלף, ליהוי חזקה													כח.
התם פירא מיהא איתיה, ומגמר הוא דקא גמר ואזיל.													כח.
אכלה תלתא פירי בתלתין יומי, כגון אספסתא, ליהוי חזקה													כח.
היכי דמי? דקדיח ואכלה דקדיח ואכלה, התם משמש הוא דקא שמיט ואכיל.													כח.
אכלה תלתא פירי בתלתא ירחי, כגון אספסתא, ליהוי חזקה													כח.
מאן הולכי אושא? ר' ישמעאל, לר' ישמעאל הכי נמי	[לר' ישמעאל]												כח.
בד"א - בשדה הלבן, אבל בשדה אילן, כנס את תבואתו ומסק את זיתו וכנס את קייצו - הרי אלו ג' שנים.	דתנן, רבי ישמעאל:												כח.
לרבנן מאי?													כח.
קרא כתיב: (ירמיהו ל"ב) שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום, שהרי נביא עומד בעשר ומוזהיר על אחת עשרה.	רב יוסף:												כח.
דלמא התם עצה טובה קמ"ל דאי לא תימא הכי, (ירמיהו כ"ט) בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרוין מאי קאמר? אלא עצה טובה קמ"ל, הכא נמי עצה טובה קמ"ל	א"ל אביי:												כח.
תדע, דכתיב: (ירמיהו ל"ב) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים													כט.
שתא קמיתא מחיל איניש, תרתי מחיל, תלת לא מחיל.	אלא אמר רבא:												כט.
אלא מעתה, כי הדרא ארעא, תיהדר לבר מפירי	אמר ליה אביי:												כט.
הדרא ארעא והדרי פריין	אלמה אמר רב נחמן												כט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שנתא קמייתא לא קפיד איניש, תרתי לא קפיד, תלת קפיד.	אלא אמר רבא:											!	◇
אלא מעתה, כגון הני דבי בר אלישיב דקפדי אפילו אמאן דחליף אמיצרא דידהו, הכי נמי דלאלתר הוי חזקה.	א"ל אביי:											?	
וכי תימא הכי נמי												!	
אם כן, נתת דבריך לשיעורין												?	
שנתא קמייתא מיזדהר איניש בשטריה, תרתי ותלת מיזדהר, טפי לא מיזדהר.	אלא אמר רבא:											!	◇
אלא מעתה, מחאה שלא בפניו לא תיהוי מחאה, דאמר ליה: אי מחית באפאי הוה מיזדהרנא בשטרא?	אמר ליה אביי:											?	
דאמר ליה: חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.												!	◇
שלש שנים שאמרן, הוא שאכלן רצופות.	רב הונא:												◇
מאי קמ"ל?												?	
חזקתן שלש שנים מיום ליום	תנינא:											?	
מהו דתימא, מיום ליום לאפוקי מקוטעות, ולעולם אפילו מפוזרות, קמ"ל.												!	◇
ומודי רב הונא, באתרי דמוכרי באגי.	רב חמא:												◇
פשיטא												?	
לא צריכא, דאיכא דמובר ואיכא דלא מובר, והאי גברא מובר, מהו דתימא א"ל: אם איתא דדידך הואי איבעי לך למיזרעה, קמ"ל דאמר ליה: חדא ארעא בכלייה באגא לא מצינא לינטר ואי נמי, בהכי ניחא לי, דעבדא טפי.												!	
חזקת הבתים	תנן:											?	<
והא בתים - דביממא ידעי, בליליא לא ידעי?												?	
מאן מסהיד אבתים? שיבבי, שיבבי מידע ידעי ביממא ובליליא.	אביי:											!	◇
כגון דאתו בי תרי ואמרי: אנן אגרינן מיניה, ודרנין ביה תלת שנין ביממא ובליליא.	רבא:											!	◇
הני נוגעין בעדותן הן, דאי לא אמרי הכי, אמרינן להו: זילו הכו ליה אגר ביתא להאן?	רב יימר לרב אשי:											?	
דייני דשפילי דייני הכי, מי לא עסקינן כגון דנקיטי אגר ביתא ואמרי: למאן ליתביה?	א"ל: [רב אשי]											!	
ואי טעין ואמר: ליתו תרי סהדי לאסהודי ליה דדר ביה תלת שני ביממא ובליליא, טענתיה טענה.	מר זוטרא:												◇
ברוכלין המחזירין בעיירות, דאע"ג דלא טען - טענינן ליה אנן.	ומודי מר זוטרא:												◇
בחנותא דמחוזא - דליממא עבידא, לליליא לא עבידא.	ומודה רב הונא:												◇
רמי בר חמא ורב עוקבא בר חמא זבון הויא אמתא בהדי הדדי, מר אישתמש בה ראשונה שלישית וחמישית, ומר אישתמש בה שניה רביעית וששית	[רמי בר חמא ורב עוקבא בר חמא]												◇
נפק ערער עילוה, אתו לקמיה דרבא													◇
מאי טעמא עבדיתו הכי? כי היכי דלא תחזקו אהדדי, כי היכי דלדידכו לא הוי חזקה, לעלמא נמי לא הוי חזקה.	אמר להו: [רבא]												◇
ולא אמרן אלא דלא כתוב עיטרא, אבל כתוב עיטרא - קלא אית ליה.													◇
אכלה כולה חוץ מבית רובע - קנה כולה חוץ מבית רובע.	רבא:												◇
ולא אמרן אלא דבר זריעה היא, אבל לאו בר זריעה היא - קני לה אגב ארעא.	רב הונא בריה דרב יהושע:												◇
אלא מעתה, צונמא במה יקנה? אלא באוקומי בה חיותא ומשטחא בה פירי, ה"ג איבעי ליה לאוקומי בה חיותא, אי נמי משטחא בה פירי.	מתקוף לה רב ביבי בר אביי:											?	
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ביתא?													◇

statement-מימרא
 challenge-קושיא
 question-שאלה
 answer-תירוץ
 proof-ראיה

disputants-חולקים
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 מעשה-story

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: מינך זבינתיה ואכלית שני חזקה												כט:
א"ל: אנא בשכוני גוואי הואי												כט:
אתא לקמיה דרב נחמן, אמר ליה: זיל ברור אכילתך.	[רב נחמן]											כט:
הכי דינא? המוציא מחבירו עליו הראיה.	אמר ליה רבא:											כט:
ורמי דרבא אדרבא, ורמי דרב נחמן אדרב נחמן												כט:
דההוא דא"ל לחבריה: כל נכסי דבי בר סיסין מזבינא לך												כט:
הואי היא ארעא דהוה מיקרי דבי בר סיסין												ל:
אמר ליה: הא לאו דבי בר סיסין היא, ואיקרווי הוא דמיקריא דבי בר סיסין												ל:
אתו לקמיה דרב נחמן, אוקמא בידא דלוקח.	[רב נחמן]											ל:
דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	א"ל רבא:											ל:
קשיא דרבא אדרבא, קשיא דרב נחמן אדרב נחמן												ל:
דרבא אדרבא לא קשיא: התם מוכר קאי בנכסיה, הכא לוקח קאי בניכסיה												ל:
דרב נחמן אדרב נחמן נמי לא קשיא: כיון דאמר ליה דבי בר סיסין ומיקריא דבי בר סיסין, עליה דידיה רמיא לגלווי דלאו דבי בר סיסין היא, אבל הכא לא יהא אלא דנקיט שטרא, מי לא אמרינן ליה: קיים שטרך וקום בניכסי?												ל:
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ביתא?												ל:
א"ל: מינך זבנתיה ואכלתיה שני חזקה.												ל:
אמר ליה: בשוקי בראי הואי												ל:
אמר ליה: והא אית לי סהדי דכל שתא הוה אתית תלתין יומי												ל:
א"ל: תלתין יומי בשוקאי הוה טרידנא												ל:
עביד איניש דכל תלתין יומי טריד בשוקא.	רבא:											ל:
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?												ל:
אמר ליה: מפלניא זבינתה דאמר לי דזבנה מינך.												ל:
אמר ליה: את לאו קא מודית דהאי ארעא דידי היא, ואת לא זבינתה מינאי? זיל לאו בעל דברים דידי את												ל:
דינא קאמר ליה.	רבא:											ל:
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?												ל:
אמר ליה: מפלניא זבינא ואכלתיה שני חזקה.												ל:
אמר ליה: פלניא גזלנא הוא												ל:
אמר ליה: והא אית לי סהדי דאתאי אימלכי כך, ואמרת לי זיל זבין												ל:
אמר ליה: השני נוח לי, הראשון קשה הימנו												ל:
דינא קאמר ליה.	רבא:											ל:
כמאן? כדמון												ל:
העורר על השדה וחתום עליה בעד - אדמון אומר: השני נוח לי, הראשון קשה הימנו	דתנן: [אדמון]											ל:
איכד את זכותן	הכמים											ל:
אפילו תימא רבנן, התם עבד ליה מעשה, אבל הכא דבורא עביד איניש דמיקרי ואמר.												ל:
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?												ל:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

◌ **קושיא-challenge**
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof**

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר ליה: מפלניא זבינתה ואכלתיה שני חזקה.												◌	ל.
אמר ליה: פלניא גולנא הוא												◌	ל.
אמר ליה: והא אית לי סהדי דאתית באורתא ואמרת לי זבנה ניהלי?												◌	ל.
א"ל: אמינא איזבון דינאי												◌	ל.
עביד איניש דזבין דיניה.	רבא:											■	ל.
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?												◌	ל.
אמר ליה: מפלניא זבינא ואכלתיה שני חזקה.												◌	ל.
אמר ליה: והא נקיטנא שטרא דזבני ליה מיניה הא ארבעי שני												◌	ל.
א"ל: מי סברת שני חזקה תלת שני קא אמינא? שני חזקה טובא קא אמינא												◌	ל.
עבידי איניש דקרו לשני טובא שני חזקה.	רבא:											■	ל.
וה"מ דאכלה שבע, דקדים חזקה דהאי לשטרא דהך, אבל שית - אין לך מחאה גדולה מזו.												■	ל.
זה אומר של אבותי ואכלתיה שני חזקה וזה אומר של אבותי												◌	ל.א.
האי אייתי סהדי דאבהתיה היא, והאי אייתי סהדי דאכלה שני חזקה												◌	ל.א.
מה לו לשקר? אי בעי א"ל: מינך זבנתה ואכלתיה שני חזקה.	רבה:											■	ל.א.
מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן.	א"ל אביי:											■	ל.א.
הדר א"ל: אין, דאבהתך היא, וזבנתה מינך, והאי דאמרי לך דאבהתי - דסמיך לי עלה כדאבהתי												◌	ל.א.
טוען וחוזר וטוען, או אין טוען וחוזר וטוען?												^	ל.א.
טוען וחוזר וטוען	עולא:											♦ !	ל.א.
אינו טוען וחוזר וטוען.	נהרדעי:											♦ !	ל.א.
היכא דא"ל: של אבותי ולא של אבותיך - דאינו טוען וחוזר וטוען	ומודי עולא:											■	ל.א.
והיכא דהוה קאי בי דינא ולא טען, ואתא מאבראי וטען - אינו חוזר וטוען												■	ל.א.
מאי טעמא?												^	ל.א.
טענתיה אגמריה.												!	ל.א.
היכא דאמר ליה: של אבותי שלקחיה מאבותיך - דחוזר וטוען	ומודו נהרדעי:											■	ל.א.
והיכא דאישתעי מילי אבראי ולא טען, ואתא לבי דינא וטען - דחוזר וטוען												■	ל.א.
מאי טעמא?												^	ל.א.
עביד איניש דלא מגלי טענתיה אלא לבי דינא.												!	ל.א.
אנא נהרדעא אנא, וסבירא לי דטוען וחוזר וטוען.	אמימר:											■	ל.א.
והלכתא: טוען וחוזר וטוען.												■	ל.א.
זה אומר של אבותי ואכלתיה שני חזקה וזה אומר של אבותי ואכלתיה שני חזקה												◌	ל.א.
האי אייתי סהדי דאבהתיה ואכלה שני חזקה, והאי אייתי סהדי דאכלה שני חזקה												◌	ל.א.
אוקי אכילה לבהדי אכילה, ואוקי ארעא בחזקת אבהתא.	רב נחמן:											♦ ■	ל.א.
הא עדות מוכחשת היא	א"ל רבא:											♦ ■	ל.א.
נהי דאיתכחש באכילתה, באבהתא מי אתכחש.	אמר ליה: [ר"נ]											■	ל.א.
לימא, רבא ורב נחמן - בפלוגתא דרב הונא ורב חסדא קמיפלגי												◌	ל.א.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ב' כתי עדים המכחישות זו את זו - אמר רב הונא: זו באה בפני עצמה ומעידה, וזו באה בפני עצמה ומעידה	דאיתמר: [רב הונא]									♣	♣	◇
בהדי סהדי שקרי למה לי	רב חסדא:									♣	♣	◇
לימא, רב נחמן דאמר כרב הונא, ורבא כרב חסדא										♣		◇
אליבא דרב חסדא כולי עלמא לא פליגי										!		◇
כי פליגי - אליבא דרב הונא										!		◇
כרב הונא	רב נחמן:									!	♣	◇
עד כאן לא קאמר רב הונא - אלא לעדות אחרת, אבל לאותה עדות לא.	ורבא:									!	♣	◇
הדר אייתי סהדי דאבהתיה היא												◇
אנן אחתיניה אנן מסקינן ליה, לזילותא דבי דינא לא חיישינן.	רב נחמן:										♣	◇
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת, שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא	מתב רבא, ואיתימא רבי זעירא: [ת"ק]									♣	♣	◇
תצא	רבי מנחם ברבי יוסי:									♣	♣	◇
אימתי אני אומר תצא? בזמן שבאו עדים ואח"כ נשאת, אבל נשאת ואח"כ באו עדים - הרי זו לא תצא	אמר ר' מנחם בר' יוסי:									♣	♣	◇
אנא סברי למעבד עובדא, השתא דאותבתן את ואותבן רב המנונא בסוריא - לא עבדינן בה עובדא.	א"ל: [רב נחמן]									♣		◇
נפק עבד עובדא.										○		◇
מאן דחזא סבר טעותא היא בידיה, ולא היא, אלא משום דתליא באשלי רברבי										○		◇
אין מעלין לכהונה על פי עד אחד:	דתנן, רבי יהודה:									♣		◇
אימתי? במקום שיש עוררין, אבל במקום שאין עוררין - מעלין לכהונה על פי עד אחד	ר' אלעזר:									♣	♣	◇
מעלין לכהונה ע"פ עד אחד.	רבן שמעון בן גמליאל אומר משום ר' שמעון בן הסגן:									♣	♣	◇
רשב"ג היינו ר' אלעזר										♣		◇
וכי תימא, ערער חד איכא בינייהו, רבי אלעזר סבר: ערער חד	[רבי אלעזר]:									!		◇
ערער תרי	ורשב"ג סבר:									!		לב.
דברי הכל אין ערער פחות משנים	האמר רבי יוחנן:									♣		לב.
אלא ערער תרי, והכא במאי עסקינן - כגון דמחזקינן ליה באבוה דהאי דכהן הוא, ונפק עליה קלא דבן גרושה ובן חלוצה הוא ואחתיניה										!		לב.
ואתא עד אחד ואמר דכהן הוא ואסקיניה										!		לב.
ואתו בי תרי ואמרי דבן גרושה וחלוצה הוא ואחתיניה										!		לב.
ואתא עד אחד ואמר דכהן הוא										!		לב.
ודכולי עלמא - מצטרפין עדות, והכא במיחש לזילותא דבי דינא קא מיפלגי										!		לב.
כיון דאחתיניה לא מסקינן ליה, חיישינן לזילותא דבי דינא	ר' אלעזר סבר:									!	♣	◇
אנן אחתיניה ואנן מסקינן ליה, ולזילותא דבי דינא לא חיישינן.	ורשב"ג סבר:									!	♣	◇
אי הכי, מאי איריא חד? אפי' בתרי נמי	מתקיף לה רב אשי:									♣		לב.
דכולי עלמא - לא חיישינן לזילותא דבי דינא, והכא בלצרף עדות קא מיפלגי, ובפלוגתא דהני תנאי	אלא אמר רב אשי:									!		לב.
לעולם אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהן כאחד	דתניא: [ת"ק]									!	♣	לב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה insertion of an earlier segment-קודמת story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפי' בזה אחר זה	ר' יהושע בן קרחה:											לב
אין עדותן מתקיימת בבית דין עד שיעידו שניהם כאחד	[ת"ק]											לב
שומעין דבריו של זה היום, ולכשיבא חבירו למחר שומעין דבריו.	ר' נתן:											לב
ההוא דאמר לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?												לב
א"ל: מינך זבינתה והא שטרא												לב
אמר ליה: שטרא זיפא הוא												לב:
גחין לחיש ליה לרבה: אין, שטרא זיפא הוא, מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס, ואמינא: אינקיט האי בידאי כל דהו												לב:
מה לו לשקר? אי בעי אמר ליה שטרא מעליא הוא.	רבה:											לב:
אמאי קא סמכת? אהאי שטרא, האי שטרא חספא בעלמא הוא.	אמר ליה רב יוסף:											לב:
ההוא דאמר לחבריה: הב לי מאה זוזי דמסיקנא בכך והא שטרא												לב:
אמר ליה: שטרא זיפא הוא												לב:
גחין לחיש ליה לרבה: אין, שטרא זיפא, מיהו שטרא מעליא הוה לי ואירכס, ואמינא: אינקיט האי בידאי כל דהו												לב:
מה לו לשקר? אי בעי אמר ליה שטרא מעליא הוא.	רבה:											לב:
אמאי קא סמכת? אהאי שטרא, האי שטרא חספא בעלמא הוא.	אמר ליה רב יוסף:											לב:
הלכתא כוותיה דרבה בארעא, והלכתא כוותיה דרב יוסף בזוזי	רב אידי בר אבין:											לב:
הלכתא כרבה בארעא - דהיכא דקיימא ארעא תיקום, והלכתא כוותיה דרב יוסף בזוזי - דהיכא דקיימי זוזי לוקמי.												לב:
ההוא ערבא דאמר ליה ללוה: הב לי מאה זוזי דפרעתי למלוה עילוך, והא שטרא.												לב:
אמר ליה: לאו פרעתיך?												לב:
אמר: לאו הדרת שקלתינהו מינאי?												לב:
שלחה רב אידי בר אבין לקמיה דאביי: כי האי גוונא מאי?	[רב אידי בר אבין]											לב:
מאי תיבעי ליה? הא איהו דאמר: הלכתא כוותיה דרבה בארעא, והלכתא כוותיה דרב יוסף בזוזי - דהיכא דאוקמו זוזי לוקמו.	שלח ליה אביי:											לב:
והני מילי - דא"ל: הדרת אוזפתינהו מינאי, אבל א"ל: הדרתינהו ניהלך מחמת דהוו שייפי וסומקי, אכתי איתיה לשעבודא דשטרא.	[אביי]											לב:
רבא בר שרשום נפק עליה קלא דקא אכיל ארעא דיתמי	[רבא בר שרשום]											לב:
אימא לי איזי גופא דעובדא היכי הוה.	א"ל אביי:											לב:
ארעא במשכונתא הוה נקיטנא מאבוהון דיתמי, והוה לי זוזי אחריני גביה, ואכלתה שני משכנתא, ואמינא: אי מהדרנא לה ארעא ליתמי ואמינא דאית לי זוזי אחריני גבי דאבוכון, אמור רבנן: הבא ליפרע מנכסי יתומים - לא יפרע אלא בשבועה, אלא אכבשיה לשטר משכנתא ואוכלה שיעור זוזי, דמיגו דאי בעינא אמינא לקוחה היא בידי - מהימנא, כי אמינא דאית לי זוזי גבייכו - מהימנא.	אמר ליה: [רבא בר שרשום]											לב:
לקוחה בידי לא מצית אמרת, דהא איכא עלה קלא דארעא דיתמי היא, אלא זיל אהדרה ניהליהו, וכי גדלי יתמי אשתעי דינא בהדייהו.	א"ל: [אביי]											לב:
קריביה דרב אידי בר אבין שכיב ושבק דיקלא	[רב אידי בר אבין]											לב:
רב אידי בר אבין אמר: אנא קריבנא טפי, והוה גברא אמר: אנא קריבנא טפי												לב:
לסוף אוזי ליה דאיהו קריב טפי, אוקמה רב חסדא בידיה.	[רב חסדא]											לב:

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

■ מימרא-statement
 ♣ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ליהדר לי פירי דאכל מההוא יומא עד השתא	א"ל: [רב אידי בר אבין]										○
זה הוא שאומרים עליו אדם גדול הוא? אמאן קא סמיך מר? אהאי, הא קאמר: דאנא מקרבנא טפי.	אמר: [רב חסדא]	◆	■								◇
אביי ורבא לא סבירא להו הא דרב חסדא, כיון דאודי - אודי.	[אביי ורבא]	◆	■								◇
זה אומר של אבותי וזה אומר של אבותי											○ ◇
האי אייתי סהדי דאבהתיה הוא, והאי אייתי סהדי דאכל שני חזקה											○ ◇
מה לו לשקר? אי בעי א"ל: מינך זבינתה ואכלתיה שני חזקה.	רב חסדא:									◆	■ ◇
אביי ורבא לא סבירא להו הא דרב חסדא, מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן.	[אביי ורבא]									◆	■ ◇
ההוא דאמר ליה לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?											○ ◇
אמר ליה: מינך זבני ואכלתיה שני חזקה											○ ◇
אזל אייתי סהדי דאכלה תרתי שני											○ ◇
הדרא ארעא והדרי פירי.	רב נחמן:										■ ◇
אם טען ואמר לפירות ירדתי - נאמן	רב זביד:										■ ◇
לאו מי אמר רב יהודה: האי מאן דנקיט מגלא ותובליא, ואמר: איזיל איגדריה לדיקלא דפלגיא דזבניה ניהלי - מהימן? לא חציף איניש גזר דיקלא דלאו דיליה, הכא נמי לא חציף איניש למיכל פירי דלאו דיליה.	[רב יהודה]										■ ◇
אי הכי, ארעא נמי										ז	
ארעא, אמרינן ליה: אחוי שטרך.										!	
אי הכי, פירי נמי										ז	
שטרא לפירי לא עבדי אינשי.										!	◇
ההוא דאמר לחבריה: מאי בעית בהאי ארעא?											○ ◇
א"ל: מינך זבניתה ואכלתיה שני חזקה											○ ◇
אייתי חד סהדא דאכלה תלת שני											○ ◇
היינו נסכא דרבי אבא	סבור רבנן קמיה דאביי למימר:									◆	■ ◇
דההוא גברא דחטף נסכא מחבריה, אתא לקמיה דרבי אמי, הוה יתיב ר' אבא קמיה, אייתי חד סהדא דמיחטף חטפא מיניה, אמר ליה: אין, חטפי ודידי חטפי											○
היכי נדידינוה דיני להאי דינא?	רבי אמי:										^ ○
לישלם											! ○
ליכא תרי סהדי										ז	○
ליפטריה											! ○
איכא חד סהדא										ז	○
לישתבע											! ○
הא אמר מיחטף חטפה, וכיון דאמר דחטפה - הוה ליה כגולן										ז	○
הוי מחויב שבועה שאינו יכול לישבע, וכל המחויב שבועה שאינו יכול לישבע - משלם.	רבי אבא:										! ○ ◇
מי דמי? התם סהדא לאורועי קאתי, כי אתי אחרינא בהדיה מפקינן לה מיניה, הכא לסיועי קא אתי, כי אתא אחרינא מוקמינן לה בידיה	א"ל אביי:										◆ ז ◇
אלא אי דמיא הא דרבי אבא - לחד סהדא ולתרתי שני ולפירי.	[אביי]										■ ◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ; question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-<u>key</u>:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator																
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
ההוא ארבא דהוּו מינצו עלה בי תרי, האי אמר דידי היא והאי אמר דידי היא															O	◇	לד:	
אתא חד מינייהו לבי דינא ואמר: תיפסוה אדמייתנא סהדי דדידי היא																O	◇	לד:
תפסינן או לא תפסינן?																^		לד:
תפסינן	רב הונא:															♦	!	לד:
לא תפסינן.	רב יהודה:															♦	!	לד:
אזל ולא אשכח סהדי, אמר להו: אפקוה וכל דאלים גבר															O		לד:	
מפקינן או לא מפקינן?																^		לד:
לא מפקינן	רב יהודה:															♦	!	לד:
מפקינן.	רב פפא:															♦	!	לד:
והלכתא: לא תפסינן, והיכא דתפס - לא מפקינן.																■		לד: